

**UCHWAŁA Nr XIV/105/2015
RADY MIASTA ŚWINOUJŚCIE**

z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515), § 5 i § 6 Statutu Gminy - Miasto Świnoujście przyjętego Uchwałą Nr LII/428/2009 Rady Miasta Świnoujście z dnia 26 marca 2009 r. (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2009 r. Nr 50, poz. 1247) oraz Uchwały Nr XII/83/2015 Rady Miasta Świnoujście z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie zasad i trybu nadawania Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2015 r. poz. 3539), Rada Miasta Świnoujście uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się Honorowe Obywatelstwo Miasta Świnoujście Panu Władysławowi Borowskiemu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta

Joanna Agatowska

UZASADNIENIE

do „Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście”

Władysław Borowski urodził się 06.10.1926 roku w miejscowości Sołocinek pod Płockiem. Po wybuchu II wojny światowej rodzina została wysiedlona przez Niemców w okolice Warszawy. Po wojnie ukończył szkołę średnią i podjął studia na Akademii Medycznej w Łodzi, które ukończył w 1958 roku. Po studiach młody lekarz znalazł się tego samego roku na podstawie nakazu pracy w Świnoujściu.

Początkowo pracował w świnoujskim szpitalu, gdzie zdobywał praktykę lekarską w ówczesnych niezmiernie trudnych warunkach biednego prowincjonalnego szpitala. Po objęciu w 1961 roku funkcji lekarza zakładowego w Przedsiębiorstwo Połowów Dalekomorskich i Usług Rybackich „Odra”, do końca życia pracował na prawobrzeżu. Jako jedyny w tej części miasta lekarz, pracował praktycznie we wszystkich działających tam placówkach służby zdrowia: Przychodni Kolejowej, Ośrodka Zdrowia, a także jako lekarz szkolny. W trudnych wówczas warunkach zaniedbanego prawobrzeża sprawował też opiekę lekarską nad mieszkańcami Przytoru, Karsiborza i Ognicy. Mieszkając w środowisku swojej pracy w dzielnicy, gdzie na każdym kroku widoczne były dziurawe ulice, kłopoty z wodą i kanalizacją, niedomagania komunikacji, braki w handlu, zaniedbania zdrowotne mieszkańców, starał się im zaradzać pracując społecznie w ówczesnych radach narodowych. Najpierw była to Rada Osiedlowa, a następnie Miejska Rada Narodowa w kadencji 1960 - 1964. Na funkcję tą dał się wybrać mimo nawału zajęć w przekonaniu, że w ten sposób dla ludzi Warszowa zdoła coś zrobić. I faktycznie, niestrudzenie, na każdej sesji, w rozlicznych interpelacjach starał się o poprawienie komunikacji autobusowej w dzielnicy, o przyzwoitsze zaopatrzenie sklepów, o lepszą jakość wody, wywóz śmieci. Pracując w komisjach problemowych rady, tak jak na ówczesne warunki było to możliwe, zabiegał też o inwestycje komunalne dla dzielnicy oraz o środki na poprawę warunków sanitarnych i zdrowotnych.

W całym okresie jego pracy najwyższym dobrem dla tego lekarza byli jego pacjenci. Dokumentował to swoją codzienną pracą, stosunkiem do ludzi. Nie istniały dla niego takie pojęcia jak „prywatny czas”, „nie moja specjalność”, czy „ile mi za to zapłacą”. Gdy była potrzeba, bez szemrania przyjmował chore dziecko, o każdej porze dnia, czy nocy śpieszył do chorego na Warszawie, w Przytorze, czy w Karsiborzu. I nie odbywało się to w ramach ekstra płaconych „domowych wizyt”.

W ciągu następnych lat było tu wielu lekarzy, ale jedynie ten zasłużył w zbiorowej świadomości mieszkańców dzielnicy, na upamiętniający go obelisk i nazwanie jedyne w tej części miasta placu jego imieniem. Rada Miasta Świnoujścia Uchwałą z dnia 28 września 2006 roku, placowi u zbiegu ulic Sosnowej i Jaracza nadała nazwę urzędową „Plac imienia lekarza Władysława Borowskiego”. Był on bowiem lekarzem, dla którego przysięga Hipokratesa stanowiła życiowe zobowiązanie.

Określenie zasług uzasadniających wyróżnienie kandydata:

- 1) działając w latach 1958 – 1991 dr Władysław Borowski był faktycznym organizatorem społecznej służby zdrowia na prawobrzeżnej części miasta,
- 2) pracując w placówkach służby zdrowia, żłobku i szkołach, znacząco wpływał na poprawę stanu zdrowia mieszkańców,
- 3) jako lekarz i społecznik zabiegał skutecznie o poprawę stanu sanitarnego dzielnicy działając w radach narodowych i ich organach,
- 4) jako lekarz reprezentował najwyższe wartości humanitarne i etyczne właściwe dla tego zawodu.